

IN MEMORIAM
НЕВЕНКА РОНЧЕВИЋ
(1940–2026)

НЕВЕНКА РОНЧЕВИЋ је рођена 1940. године у Танкосићеву крај Новог Сада од оца Пека и мајке Софије, рођене Ковачевић. Медицински факултет завршила је у Београду са средњом оценом 9,86. Била је студент генерације 1959, 1960, 1961. и 1962. године, а 1963. најбољи дипломирани студент. Од 1. октобра 1964. године до 1. октобра 2005., до одласка у пензију, радила је на Институту за здравствену заштиту деце и омладине Војводине, обављајући функције одељењског лекара, начелника одељења до директора Института.

Специјалистички испит из Педијатрије положила је 1969., а специјалистички испит из Клиничке фармакологије 1989. године. Докторску дисертацију под насловом „Оксихемоглобинска крива труднице, породиље и новорођенчета“ одбранила је на Медицинском факултету у Новом Саду 1974. године.

За асистента на предмету Педијатрија изабрана је 1975. године, за редовног професора 1989. године, за професора емеритуса 2008. Као професор емеритус активно је изводила наставу на мастер и докторским студијама на Медицинском факултету у Новом Саду из предмета Научноистраживачки рад. Шеф Катедре за педијатрију била је од 2001. до 2005. године.

Редовни члан Медицинске академије Српског лекарског друштва била је од 2010. године.

Била је члан Одбора за акредитацију научноистраживачких организација Србије у периоду 2006–2010. године; члан и сарадник Одбора за природне науке Матице српске;

члан Управе Педијатријске школе Србије и Црне Горе и члан Управе Педијатријске школе Србије.

Учествовала је у настајању и развоју Института за здравствену заштиту деце и омладине у Новом Саду, посебно у оснивању Кабинета за испитивање плућне функције код деце који је шездесетих и седамдесетих година прошлог века био један од најпознатијих центара за испитивање плућне функције у СФРЈ. У оквиру кабинета учествовала је у изради референтних вредности виталографских параметара здравих адолесцената узраста 15–19 година. Учествовала је у оснивању Одељења за интензивну негу и терапију, као и Одељења за епилептологију и развојну неурологију. Три деценије се бавила испитивањем, лечењем и превенцијом акутних тровања деце и адолесцената; спровела епидемиолошко истраживање о тровањима деце у Војводини. Интензивно се бавила и проучавањем перзистентних полутаната у биолошким течностима (крви новорођенчета, трудница, породиља, крви из пупчаника новорођенчади и у хуманом млеку).

Међу првима у земљи, почела је да се бави проблемима адолесцената. Основала је Одељење за адолесцентну медицину у оквиру Института за здравствену заштиту деце и омладине Војводине, и од самог његовог оснивања била је на његовом челу. Увела је теме из адолесцентне медицине у све стручне и научне састанке педијатара у Србији и тиме значајно афирмисала адолесцентну медицину. Извршила је испитивања морбидитета и морталитета адолесцената у Војводини, раширености ризичних понашања адолесцената у Новом Саду и радила на превенцији истих. Неуморно је радила на едукацији студената медицине и лекара на специјализацији из педијатрије за рад са адолесцентима, као и на едукацији здравствених радника у Војводини и Источној Србији за рад у световалиштима за адолесценте. Допринела је да теме из адолесцентне медицине постану неизоставни део теоријске и практичне наставе на студијама медицине и специјализацији из педијатрије. Ангажовала се у превенцији ризичних понашања адолесцената и промоцији здравих стилова живота у Србији,

захваљујући чему је забележен пад процента младих који пуше, број порођаја адолесценткиња и број адолесцентних трудноћа.

Учествовала је у изради Националног програма здравствене заштите жена, деце и омладине који је Влада Републике Србије усвојила 2009. године као и у изради Стручно-методолошког упутства за спровођење Уредбе о Националном програму здравствене заштите жена, деце и омладине у оквиру радне групе која се бавила здравственом заштитом адолесцената од 10 до 18 година или до завршетка средње школе.

Била је председник Управног одбора Медицинског факултета 2001–2002, а председник Савета Медицинског факултета 2002–2006 године.

Боравила је на усавршавањима и студијским боравцима у више наврата и више места у престижним научноистраживачким институцијама у САД, Норвешкој, Енглеској, Италији, Француској и Чешкој. Учествовала је и као предавач по позиву на Европском универзитету за мир и развој – Београд 2004, Универзитету Пенсилванија – Филадельфија 1978, Клиници за деље болести – Берген 1979. године. Учествовала је у 11 домаћих и пет међународних пројеката.

Ужа област њеног рада била је Пулмологија, Токсикологија и Медицина адолесцентног доба. Објавила је 260 радова у домаћим и страним часописима и зборницима. Према *Science Citation Index*-у, цитирана је 247 пута. Аутор и коаутор је у 11 књига, уџбеника и монографија, аутор је у 16 поглавља уџбеника и монографија, ментор 11 магистарских теза и пет докторских дисертација.

Била је активан члан Српског лекарског друштва (СЛД) од завршетка студија. Била је председник Педијатријске секције Друштва лекара Војводине Српског лекарског друштва, члан председништва Педијатријске, Пулмолошке и Фармакотерапијске секције Србије, члан Председништва и Извршног одбора СЛД–ДЛВ; члан Председништва и извршног одбора СЛД; Председништва удружења педијатара Југославије; члан Председништва токсиколога Југославије, председник СЛД–ДЛВ (прва и једина жена за седамдесет година рада СЛД–ДЛВ); Председник комисије за избор у звање примаријус у ДЛВ–СЛД, члан Етичког комитета СЛД; члан Комисије СЛД за предлагање кандидата за избор у САНУ, члан Савеза националних европских друштава и удружења педијатара (UNEPSA).

Била је главни и одговорни уредник издавачке делатности Друштва лекара Војводине Српског лекарског друштва, члан редакционог одбора часописа Медицински преглед, Фармака, Дечја пулмологија, Југословенска педијатрија, Кругови детињства.

Добитник је признања *Најдражи професор* (признање студената Медицинског факултета у Новом Саду), повеље СЛД 1995. и плакете СЛД–ДЛВ 2001, Награде за животно дело Удружења универзитетских професора и научних радника Србије у Новом Саду 2008. године, Награде за животно дело ДЛВ–СЛД 2008. године, Награде за животно дело „Др Војислав Стојановић“ Удружења универзитетских професора и научних радника Србије 2009. године, награде Покрајинског секретаријата за науку и технологију за најцитиранијег научног радника из области медицинских наука у међународним часописима 2006. године. Добитник награде Велики печат СЛД 2016. године.

Дугогодишњи председник Југословенског удружења за помоћ родитељима и деци оболелој од булозне епидермоллизе DEBRA YU. Веома активно учествовала је у организовању и раду Свратишта за децу улице у Новом Саду; била је и дугогодишњи члан и председник Комисије за здравље покрајинског Црвеног крста.

Говорила је енглески, а служила се немачким и словачким језиком.

Имала је породицу – супруга Николу Бабина, редовног професора на Факултету техничких наука у Новом Саду. Син Михајло је професор на ФЕФА у Београду.

Уживала је у путовањима и радо читала класике и поезију. Зрачила је топлином и једноставношћу и ненаметљивом господственошћу каква се ретко среће.

Хвала јој на свему што је чинила и оставила иза себе.

Слава јој!